

RDF پاسخی به تولید سیمان پایدار در زنجیره ارزش اقتصادی آن

حانیه عباسلو^{۱*}، بهادر ابول پور^۲، مهرداد تکلوزاده^۳

۱- دانشکده عمران-محیط زیست، دانشگاه صنعتی سیرجان

۲- دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی سیرجان

۳- دانشجوی کارشناسی، دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی سیرجان

ایمیل نویسنده مسئول: abaslou@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲/۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۳/۱۶

چکیده

در آینده نزدیک و با گران تر شدن هزینه انرژی، کارخانه‌های پیش‌تری تمایل دارند از زباله‌ها برای تولید انرژی استفاده نمایند. هزینه‌های دفن زباله در حال افزایش است و به طور فزاینده‌ای باعث افزایش هزینه بازیافت می‌شود. از طرفی سوخت‌های جایگزین برای تولید سیمان کارآمد از نظر اقتصادی ضروری هستند. زباله‌ها، بسته‌بندی و سایر مواد می‌توانند جایگزین سوخت‌های فسیلی گران قیمت مانند زغال سنگ و نفت باشند. اما ابتدا باید آن‌ها را به سوخت با کیفیت بالا (RDF: Refuse Derived Fuel) تبدیل کرده و به طور ایمن در کارخانه‌ها نگهداری کرد. این وظیفه‌ای است شرکت‌های تولید سیمان با عضویت در ابتکار پایداری سیمان (CSI) و شورای جهانی تجارت برای توسعه پایدار (WBCSD) برای خود تعیین می‌نمایند. هدف جایگزینی منابع انرژی فسیلی گران قیمت مانند زغال سنگ، گاز و نفت در تولید و کاهش انتشار CO₂ بوده است. این مطالعه دیدگاه‌های ارزشمندی را در مورد تولید RDF به‌عنوان یک جزء پایدار از یک سیستم مدیریت یکپارچه MSW، به ویژه برای کشورهای در حال توسعه، در جهت دستیابی به اهداف ۱۷ گانه توسعه پایدار (SDGs) و اقتصاد چرخشی ارائه می‌دهد. RDF مناسب نسبت به پسماند جامد شهری، ارزش حرارتی بالاتر، رطوبت، خاکستر، کلر، کوگرد و نیتروژن کمتری دارد.

کلمات کلیدی

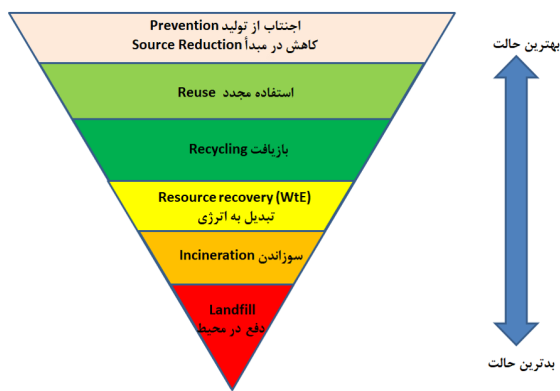
"سوخت مشتق دورریز"، "سیمان"، "پسماند"، "سوخت‌های فسیلی"، "پایداری"

۱- مقدمه

سوخت بازیافتی جامد (SRF) یک سوخت جایگزین باکیفیت بالا برای سوخت‌های فسیلی است که از پسماندهای تجاری عمدتاً شامل کاغذ، کارت، چوب، پارچه و پلاستیک تولید می‌شود. SRF برای بهبود کیفیت و ارزش، پردازش‌های اضافی را پشت سر گذاشته است. این ماده از ارزش حرارتی بالاتری نسبت به RDF برخوردار است و در مکان‌هایی مانند کوره بلند سیمان استفاده می‌شود یکی از راه‌هایی که نیاز انسان به سوخت‌های فسیلی را کاهش می‌دهد، استفاده از انرژی‌های دیگر همچون انرژی‌های پاک و نیز انرژی‌های ناشی از بازیافت زباله می‌باشد. به‌کارگیری این روش‌ها، نه تنها انرژی موردنیاز را تأمین می‌کند، بلکه حامی محیط‌زیست نیز می‌باشد. بازیافت انرژی از مواد زائد، علمی است که امروزه به آن توجه ویژه‌ای می‌گردد و روش‌های مختلف از این نوع تولید انرژی در دنیا در حال آزمایش و امکان‌سنجی می‌باشد که می‌توان به روش‌های مستقیم مثل سوزاندن و روش‌های غیرمستقیم مثل کمپوست، پیرولیز، بیوگاز و سوخت حاصل از زباله اشاره کرد. سوخت حاصل از زباله (RDF) نیازی به روش جدید از تولید انرژی نمی‌باشد. این نوع سوخت هم ارزان و قابل دسترس

بخشی از زباله جامد شهری قابل اشتعال شامل مخلوطی از کاغذ، مقوا، پلاستیک، پارچه، چرم و چوب که فاقد بوی تعفن هستند و می‌توان از آن‌ها محصولی تولید کرد که دارای ارزش حرارتی بالا باشند، RDF نامیده می‌شود. در واقع سوخت حاصل از پسماند (RDF)، از پسماند یا زباله‌های خانگی و تجاری تولید می‌شوند که شامل مواد زیست تخریب‌پذیر و همچنین پلاستیک می‌باشند که مواد غیرقابل احتراق مانند شیشه و فلزات از آن برداشته و مواد باقیمانده خرد می‌شوند. عمده‌ترین کاربرد RDF، استفاده به‌عنوان سوخت اصلی یا مکمل در بویلرها و کوره‌ها می‌باشد (Sharma et al., ۲۰۲۲). برخی سوخت‌های جایگزین شامل: ۱- سوخت جامد بازیافت شده (SRF: Solid Recovered Fuel)، ۲- گوشت و استخوان وعده‌های غذایی (MBM: Meat and Bone Meal)، ۳- Chemfuel ساخته شده از حلال‌های صنعتی، ۴- لاستیک‌های خرد شده (TDF: Tire-derived Fuel)، ۵- سوخت‌های زیستی یا زیست توده (کفاس بازاری، ۱۳۹۹).

۲- بحران مدیریت پسماندهای شهری مدیریت پسماند جامد یکی از حوزه‌های فعالیت شهرداری‌ها باهدف تأمین سلامت و امنیت جامعه و نیز حفظ محیط‌زیست می‌باشد. مدیریت پسماند جامد از مجموعه فعالیت‌های مکمل با رویکرد زیست‌محیطی به‌منظور کاهش میزان تولید پسماند، بازیابی ارزش از پسماند و دفع پسماندها تشکیل شده است. مطلوب‌ترین و منطقی‌ترین شیوه مدیریت پسماند جامد، بازیابی ارزش پسماند از طریق تبدیل پسماند به سوخت و انرژی است. تبدیل پسماند به سوخت موجب کاهش حجم پسماند دفع شده و در نتیجه نیاز کمتر به محل‌های دفن پسماند، کاهش میزان عناصر با سمیت بالا در پسماند جامد و تقلیل انتشار آلاینده‌ها است. به‌عبارت‌دیگر، مدیریت مواد زائد جامد عبارت است از مجموعه مقررات منسجم و سیستماتیک در خصوص تولید، ذخیره، جمع‌آوری، حمل‌ونقل، پردازش و دفع مواد زائد جامد که منطبق بر اصول زیست‌محیطی و بهداشت عمومی بوده و شامل روابط پیچیده میان‌بخشی بین رشته‌هایی مانند علوم سیاسی، برنامه‌ریزی شهری، اقتصاد، جغرافیا، جامعه‌شناسی، ارتباطات، آمار، بهداشت، محیط‌زیست و مهندسی عمران و... باشد؛ بنابراین کلیه موارد اداری، مالی، قانونی، طراحی و مهندسی برای حل مشکل پسماند را در برمی‌گیرد.



شکل ۱- اولویت عملکرد مدیریت پسماند (Tchobanoglous and Kreith, ۲۰۰۲)

همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، یکی از روش‌های مدیریت پسماند، تبدیل پسماند به انرژی است؛ که یکی از روش‌های بازیابی انرژی، تبدیل پسماند به سوخت است. امروزه یکی از مشکلات اصلی شهرها در ایران، مبحث پسماندهای شهری و دفع آن‌ها است. همواره راهکارهای مختلفی برای حل این معضل پیشنهاد شده که هر کدام دارای معایب و مزایای خاص خود می‌باشند. جنبه‌های محیط‌زیستی و اقتصادی دو فاکتور اصلی در تعیین سیستم مدیریت پسماند برای یک شهر به‌شمار می‌روند که

بوده و هم سریع‌تر به انرژی موردنیاز تبدیل می‌گردد. اولین تحقیقات در خصوص تولید RDF در آمریکا در مقیاس آزمایشگاهی در سال ۱۹۷۰ آغاز گردید. از میان انواع مختلف RDF تولیدشده مشخص گردید که RDF متراکم شده، به دلیل یکنواختی و عدم وجود مواد غیرقابل احتراق نسبت به سایر RDF های تولیدی از ارزش حرارتی بالاتری برخوردار است. یکی از روش‌های تولید RDF بدین صورت است که مواد زائد جامد پس از عبور از خردکننده اولیه، سرند کننده، جداکننده مغناطیسی وارد تونل بادی شده، سپس وارد خردکننده ثانویه، خنک‌کننده گردیده و محصول به صورت پلیت RDF تولید می‌گردد. این محصول را می‌توان به صورت سوخت جایگزین یا همراه با سوخت‌های فسیلی برای تولید کلینکر، آب گرم، الکتریسیته و سایر مصارف صنعتی استفاده نمود. استفاده از RDF به عنوان یک سوخت پایدار در صنایع از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه‌تر است و همچنین RDF منبع انرژی پایان‌ناپذیر با حداقل آلودگی است. با تبدیل زباله به RDF می‌توان معضلات دفع نامناسب زباله که منجر به انتشار بیماری‌های خطرناک و ایجاد مناظر ناخوشایند می‌گردد، جلوگیری نمود و به حفظ محیط‌زیست کمک کرد. این روش بازیافت انرژی که استقبال گسترده‌ای در دنیای امروز داشته و مورد توجه متخصصین بازیافت مواد و انرژی قرار گرفته است، به نحوی که تلاش‌های چشم‌گیری بر دستیابی به روش‌های تولید RDF با حداقل هزینه و تولید آلودگی در حال انجام می‌باشد. باید دقت نمود که سوزاندن زباله‌ها نیاز به کنترل دقیقی دارد. خواص آن، شرایط فیزیکی سوخت و محتوای عناصر آن مانند عناصر سمی، ترکیبات و محتوای خاکستر، مقدار رطوبت و مواد فرار موجود در آن باید قبل از مصرف، به طور کامل مورد مطالعه قرار گیرد (ابطحی محصل و همکاران، ۱۳۹۲). جهت مصرف بهینه سوخت جایگزین RDF، پارامترهای دیگری شامل ارزش حرارتی سوخت، چگالی، یکنواختی یا همگنی و نوسان عملکرد تجهیزات را باید مدنظر داشت. بهره‌وری پایین از منابع و محصولات سبب شده است که ایران رکورددار مصرف انرژی در جهان باشد. به طور مثال میزان مصرف انرژی در ایران دو برابر چین و چهار برابر هند است و به طور کلی پنج برابر متوسط جهانی می‌باشد. از این رو مدیریت مصرف انرژی به صورت یک موضوع اساسی و جدی بوده و یک نگرش بلندمدت درست می‌تواند منافع بسیاری را برای صنعت و جامعه به ارمغان بیاورد. بهره‌گیری مناسب از این راه‌کارها در صنعت سیمان می‌تواند گاهی موثر در راستای صنعت تولید بتن و توسعه پایدار باشد.

محاسبات ارزش حرارتی بالا و پایین، تولید RDF و ذخیره زغالسنگ و کاهش تولید دی اکسید کربن به علت استفاده از RDF در روابط ذیل آورده شده است (Sarquah et al., ۲۰۲۳):

$$LHV = [HHV - 20.6 H] * [(1 - 0.01 MC) - 23.0 \square\square]$$

MC: محتوای رطوبت

H: مقدار هیدروژن

LHV: ارزش حرارتی پایین

HHV: ارزش حرارتی بالا

$$RDF \text{ generation (ton/yr)} = MSW \text{ (ton/yr)} * \text{Residual fraction (wt\%)} * RDF \text{ components (wt\%)}$$

$$\text{Coal savings (ton/yr)} = \text{substitution rate} * RDF \text{ quantity (ton/yr)}$$

$$\text{Cost of coal saving (USD/yr)} = \text{coal saving (ton/yr)} * \text{cost of coal (USD/ton)}$$

$$\text{Coal combustion CO}_2 \text{ emissions saving (ton/yr)} = \text{coal saving (ton/yr)} * \text{emission factor}$$

تقریباً، هر تن زغالسنگ ۲/۴۲ تن دی اکسید کربن تولید میکند (EIA Coal, ۲۰۲۰).

۳- ماهیت و تولید سیمان

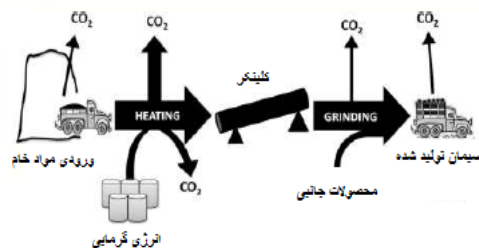
سیمان از مهم ترین مواد اساسی در صنعت ساختمان و مهندسی عمران است و نقش مهمی را به عنوان مواد ساختمانی در سرتاسر تاریخ تمدن و شهرسازی بازی کرده است. استفاده اصلی سیمان تولید بتن است. تولید سیمان بر اساس مواد طبیعی اولیه و ثانویه و مواد خام و بر اساس استانداردهای صنعتی خاص متفاوت است. سیمان پودر نرم خاکستری رنگی است که در ترکیب با ماسه، شن و آب منجر به تشکیل بتن می گردد که وسیع ترین ماده ساختمانی را در جهان شامل می شود. جزء اصلی سیمان را کلینکر شامل می دهد که از مواد اولیه ای همچون سنگ آهک و خاک رس به وجود می آید که بعد از خرد و همگن شدن به درون کوره های دوار فرستاده می شوند. پختن کلینکر در دمای ۱۴۵۰ درجه سانتی گراد برای شکل گیری ترکیبات جدید صورت می گیرد؛ کلینکر به طور کلی شامل اکسید کلسیم، سیلیسیوم، آلومینیوم و آهن است. در گام بعدی، محصول پخته شده آسیاب و نرم می گردد و سنگ گچ و مواد اضافی دیگری همچون

همواره بایستی گزینه نهایی مدیریت پسماند و روش دفع پسماندها را براساس این دو عامل سنجید و در نهایت بهترین و مناسب ترین را انتخاب کرد. عمده صنایع سیمان کشور در مجاورت شهرهایی با جمعیت متوسط به بالا قرار گرفته اند. این شهرها معمولاً در حدود ۲۰۰ الی ۶۰۰ تن پسماند تولیدی در روز دارند که مدیریت آنها هزینه های بسیار زیادی بر شهرداری ها گذاشته است. در سال گذشته برای دفع هر کیلوگرم پسماند شهری در حدود ۴۱۰ ریال توسط شهرداری ها هزینه شد که با توجه به میزان تولید بسیار زیاد روزانه، مبلغ صرف شده بسیار، قابل توجه است؛ از این رو هرگونه راهکاری که باعث کاهش هزینه های واحد خدمات شهری و حتی درآمدزایی شهرداری شود، لازم و ضروری است و می تواند کمک بسیاری به شهرداری باشد. در بعضی شرایط وجود یک صنعت خاص در منطقه معادلات سیستم های مدیریت پسماند را از حالت عادی و روتین آن به هم می زند و توجیه پذیری را به سمت گزینه های دیگر سوق می دهد. یکی از این صنایع تعیین کننده، صنعت سیمان در مجاورت یک شهر است. صنعت سیمان به دلیل نوع فرایند و محصول تولیدی خود یکی از مناسب ترین، اقتصادی ترین و پاک ترین صنایع جانبی برای دفع پسماندهای جامد شهری است. اصولاً در تمام دنیا، شهرهایی که در مجاورتشان کارخانه سیمان وجود دارد، پسماند شهری خود را تبدیل به سوخت های RDF (refuse-derived fuel) یا SRF (Solid Recovered Fuels) کرده و در اختیار کوره کارخانه سیمان قرار می دهند. در سال های اخیر، سعی شده که پسماند را به شیوه ی صحیحی مدیریت کنند که یکی از روش های صحیح مدیریت پسماند، استفاده از پسماند در صنایع مختلف برای تولید انرژی است. پسماند به روش های مختلفی از جمله سوخت کمکی SRF و RDF مورد استفاده قرار می گیرد. تفاوت زیادی بین این دو سوخت وجود ندارد تنها در شیوه پردازش و نوع استفاده در صنایع دارای تفاوت می باشند و اینکه SRF همونیزیره تر و دارای آلودگی کمتری نسبت به RDF است (شکل ۲).



شکل ۲- نمونه ای از سوخت های SRF و RDF تولید شده

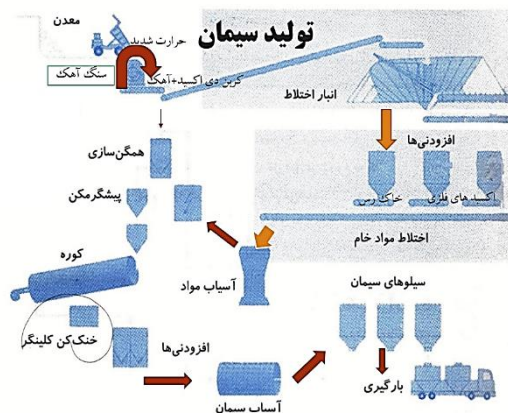
کارخانه سیمان مدرن، ۶۰٪ CO₂ منتشر شده به وسیله کارخانه سیمان از کلسینه شدن سنگ آهک، ۳۰٪ از احتراق سوختها در کوره و ۱۰٪ درصد نیز به دیگر اقدامات پایین دست کارخانه (مسائل حمل و نقل و مصرف الکتریسیته مربوط است) منتج می شود (Bosoaga et al., ۲۰۰۹). در شکل ۴- ترسیم ساده تولید سیمان و منابع انتشار دی اکسید کربن آورده شده است.



شکل ۴- ترسیم ساده‌ای از فرآیند تولید سیمان و منابع انتشار گاز CO₂ و اهمیت نسبی آن‌ها (Habert et al., ۲۰۱۰)

به علت مصرف انرژی زیاد در صنعت سیمان، صنعت سیمان برای سالیان متمادی موضوع تحقیق و بررسی به منظور استفاده از مواد خام و سوخت‌های جایگزین برای کمک به کاهش مصرف منابع طبیعی بدون تأثیر بر کیفیت سیمان یا افزایش تأثیرات زیست‌محیطی قرار گرفته است. بهره جستن از این سوخت در صنعت سیمان ایران نسبت به روش‌هایی همچون پیرولیز، زیاله‌سوز و گازی‌سازی پسماند این مزیت را دارد که اولاً در حال حاضر زیرساخت‌های لازم به منظور تولید و استفاده از این سوخت در دسترس است و ثانیاً با توجه به تعداد و پراکندگی مناسب کارخانه‌های سیمان که معمولاً در اطراف شهرها واقع شده‌اند، هزینه حمل و نقل کمتری برای جابجایی آن باید صرف شود. در صنعت سیمان پایداری یک مفهوم پیچیده است. پایداری به بهبود کارایی منابع قابل استفاده، کاهش انتشار و حفاظت از سلامتی و امنیت کارگرها و اجتماع محلی و حفاظت از آب، مراقبت از خواص زمین و افزودن سودبخشی کمک می‌کند. تولید سیمان وابسته به جنبه‌های اقتصادی و تکنولوژیکال و محیط‌زیستی و صنعت است. استفاده مواد سیمانی مکمل در تولید سیمان یا مخلوط بچینگ بتن یک عملکرد پایداری برای کاهش نشر فراهم می‌کند (تولید سیمان با پسماند، سرباره کوره آهن، سیلیکا فوم یا خاکستر بایومس). به منظور کاهش CO₂ جابجایی زغال سنگ و پتک با گاز طبیعی، استفاده از سوخت‌های دیگر مثل تاپر، پسمند روغن و هایع حلال، پسماند خانگی: پلاستیک، پارچه، کاغذ، منابع انرژی بایومس، مواد غذایی حیوان و چوب، پسماند خاکاره و لجن

خاکستر زغال سنگ و پزولانیک‌های طبیعی به آن افزوده می‌شود که تمامی این ترکیبات در آخر منجر به تولید پودری نرم و همگن به نام سیمان می‌شوند (Sivapullaiah and Biag, ۲۰۱۱). در شکل ۳ شماتیکی از فرایند تولید سیمان آورده شده است.



شکل ۳- فرایند تولید سیمان

سیمان در منطقه بزرگ تولید می‌شود که به علت هزینه بالا حمل و نقل در کنار منابع مواد خام تولید و استفاده می‌شود. تعداد واحدهای تولیدی در کشورهای توسعه یافته در حال کاهش است در حالی که در کشورهای نوظهور در حال افزایش است. تولید سیمان جهانی در ۲۰۱۳ بیش از GT ۴ تخمین زده شده است. در کشورهای چین و هند تولید سیمان ۲ تا ۳ برابر شده در حالی که در آمریکا و اروپا تولید سیمان کاهش یافته است. به طوری که تخمین زده می‌شود، تولید سالانه سیمان جهان از ۲۵۴۰ میلیون تن در سال ۲۰۰۶ به چیزی در حدود ۳۶۸۰ تا ۴۳۸۰ میلیون تن در سال ۲۰۵۰ می‌رسد (Gregg et al., ۲۰۰۸). با توجه به آمار ارائه شده توسط انجمن صنفی کارفرمایان سیمان ایران، در حال حاضر ۶۸ کارخانه سیمان با ظرفیت اسمی سالانه ۷۵۷۰۶۳۰۰ کیلوگرم کلینکر و ۷۷۵۳۴۷۹۷ کیلوگرم سیمان مشغول به فعالیت است و تنها در سال ۱۳۹۱ به ازای تولید ۷۱ میلیون تن، در حدود ۱۰^{۱۲} × ۶۱/۷۷ کیلوکالری انرژی حرارتی در این صنعت مصرف شده است که خود نشان دهنده مصرف عظیم انرژی و مواد اولیه در این صنعت است. سوخت اولیه در تولید سیمان به صورت رایج زغال سنگ است و از پتک و روغن سنگین و گاز طبیعی استفاده می‌شود. تخمین زده شده که صنعت جهانی سیمان در حدود ۵٪ نشر CO₂ انسانی را دارد. انتشار CO₂ نقش اساسی در گرمای جهانی دارد. دانش تولید سیمان در طی چند دهه در حال پیشرفت است. در پروسه صنعتی تولید کلینکر باعث ایجاد بیشترین مقدار CO₂ گردوغبار و اجزای معدنی فرار می‌شود. در یک

می‌آید، اخیراً، سوخت‌های بازیافتی جامد از جریان پسماندهای صنعتی گرفته شده و در حال رشد به سمت استفاده از پسماندهای شهری می‌باشند. این سوخت‌های گرفته شده پسماندی، به‌وسیله پرتوهای نور پیش تصفیه شده‌اند و به‌وسیله جداسازی هوا یا جداسازی مکانیکی، پردازش می‌شوند.

سوخت‌های گرفته شده پسماندی، شامل: کاغذ پاره پاره شده، پلاستیک‌ها، فویل‌ها، پارچه‌ها و لاستیک‌ها و همچنین شامل ناخالصی‌های معدنی و فلزی است. استفاده از سوخت جایگزین در کوره‌های سیمان هنوز در حال پیشرفت است. در حالی که در بعضی از کوره‌ها میزان جایگزینی به ۱۰۰٪ رسیده است، بازارهای پسماند محلی و شرایط مجاز، میزان استفاده بیشتر، از سوخت‌های جایگزین و مواد خام را اجازه نمی‌دهند. سوخت‌های جایگزین و مواد خام AFRM^۱ به سازگاری پروسه‌های احتراق بستگی دارد. سوزاننده و گرم‌کن مدرن چند کلنله برای استفاده از سوخت‌های جایگزین طراحی شده‌اند و سیستم‌های گرماسنج، اجازه کنترل شکل شعله، برای بهره‌برداری سوختی رفتار سوخت‌ها و شرایط سوختن، برای کلینکر را می‌دهند. کوره‌های سیمان از منابع مختلف انرژی، برای تولید حرارت‌های بالای مورد نیاز، برای ساخت کلینکر استفاده می‌کنند. مشهورترین منابع سوخت برای صنعت سیمان شامل: زغال‌سنگ، روغن سوخت، زغال‌سنگ کک و گاز طبیعی است (Bosoaga et al., ۲۰۰۹). AF^۲ (سوخت جایگزین) یکی دیگر از منابع انرژی استفاده شده توسط تولیدکنندگان سیمان، در سرتاسر جهان است. این سوخت‌ها معمولاً از ترکیب پسماندهای خطرناک، پسماندهای شهری و صنعتی به دست می‌آیند (Mokrzycki and Uliasz-Bocheńczyk, ۲۰۰۳).

سوخت‌های جایگزین استفاده شده در صنعت سیمان، می‌تواند جامد یا مایع باشد، در واقع وابسته به نوع اجزا و محتوی ارگانیک، یک محتوی شیمیایی مناسب مورد نیاز هست. پنج گروه از سوخت‌های جایگزین جامد در ادامه معرفی شده است. این سوخت‌ها به‌طور کلی شامل موارد زیر می‌باشند: تفلله باقیمانده بیومس کشاورزی، باقیمانده بیومس غیر کشاورزی، پسماندهای با اساس پترولیوم، پسماندهای متفرقه، پسماندهای خطرناک و شیمیایی. قسمت اصلی تولید CO₂، از مصرف سوخت و ساختار کوره کلینکر و کلسینیشن اتفاق می‌افتد. استفاده از محتوی سوخت کم کربن با نسبت بالا هیدروژن به کربن،

فاضلاب در صنعت سیمان اروپا استفاده می‌شود. در جدول ۱ مقدار انتشار گاز CO₂ به ازای گیگا ژول مصرفی برخی از سوخت‌های رایج در این صنعت ارائه شده است. اگرچه کاهش انتشار CO₂ مربوط به فرآیند تکلیس بسیار سخت است، اما می‌توان با جایگزینی برخی از مواد به جای سنگ‌آهک یا خاکرس، به این مهم دست یافت. باین حال کاهش انتشار گاز CO₂ در فرآیند احتراق با استفاده از روش‌های مختلف (مانند افزایش کارآمدی فرایندها یا استفاده از سوخت‌های جایگزین) بیشتر امکان پذیر است.

جدول ۱- مقدار گاز CO₂ منتشر شده به ازای واحد انرژی تولید شده از برخی سوخت‌های رایج (Marland et al., ۲۰۰۴)

ردیف	نوع سوخت	Kt CO ₂ /GJ fuel
۱	کک نفتی	۹۷/۵
۲	زغال	۹۴/۶
۳	نفت	۷۷/۴
۴	گاز طبیعی	۵۶/۱

برخی از پسماندهای حاصل از فعالیت انسان این پتانسیل را دارند که هم در فرآیند تولید انرژی به کار رفته و هم از خاکستر حاصل، به‌عنوان ماده اولیه برای تولید کلینکر استفاده کرد؛ بنابراین یکی از بهترین روش‌ها برای جلوگیری از اتلاف پسماندها با هدف استفاده مجدد، کاربرد آن‌ها به‌عنوان سوخت جایگزین در کوره‌های سیمان است. در این روش علاوه بر کاهش مصرف سوخت و مصالح طبیعی، افزایش طول عمر منابع و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، مشکلات ناشی از دفع این پسماندها را نیز تا حد زیادی کاهش می‌دهد؛ بنابراین صنعت سیمان پتانسیل زیادی برای ایجاد بستری مناسب در جهت صرفه‌جویی مصرف انرژی، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و استفاده مجدد از پسماندها است. بر همین اساس امروزه مهندسين، مشاوران و سیاست‌گذاران بر روی استفاده از منابع متنوع انرژی در صنعت سیمان متمرکز شده‌اند.

۴- سوخت‌های جایگزین

بهره‌برداری از سوخت جایگزین در صنعت سیمان از دهه ۱۹۸۰ شروع شد. سوخت جایگزین در خط‌های کلسینر استفاده می‌شود و تقریباً تا ۱۰۰٪ در مرحله پیش کلسینر به‌سرعت استفاده می‌شود. سوخت‌های جایگزین به‌طور اساسی از پسماند حیوانات، لجن فاضلاب (SS) و روغن پسماند که در جدول ۲-۳ دیده می‌شود، به‌دست

^۲ Alternative Fuel

^۱ Alternative Fuels and Raw Materials

مزایای استفاده از سوخت‌های کمکی
مزیت‌های اصلی استفاده از سوخت‌های کمکی SRF در
صنعت سیمان شامل موارد زیر خواهد بود:

۱. صرفه‌جویی در سوخت کوره‌های صنعت سیمان (خصوصاً مازوت)
۲. افزایش توان صادرات (کاهش مصرف داخلی)
۳. کاهش هزینه‌های انتقال و سوخت‌رسانی به صنایع سیمان
۴. کاهش وابستگی صنعت سیمان به سوخت مایع
۵. کاهش قیمت تمام‌شده سیمان
۶. تأمین قسمت اندکی از مواد اولیه سیمان و کاهش انرژی مصرفی در قسمت تهیه مواد
۷. کاهش هزینه‌های مدیریت پسماند شهرداری‌ها
۸. کاهش آلودگی‌های تولیدشده توسط واحد خدمت شهری شهرداری‌ها، کاهش آلودگی صنعت سیمان
۹. کاهش دی‌اکسید کربن (Clean Development Mechanism)
۱۰. امکان دفع پسماندهای ویژه و صنعتی
۱۱. بهبود کیفیت سیمان
۱۲. اشتغال‌زایی
۱۳. توسعه اقتصاد مقاومتی
۱۴. توسعه اکولوژی صنعتی
۱۵. توسعه پایدار

۵- تاریخچه استفاده از سوخت‌های کمکی در صنایع سیمان

استفاده از سوخت‌های کمکی SRF به‌عنوان خودسوز در کوره‌های صنعت سیمان در دهه ۱۹۷۰ میلادی شروع شد و تاکنون در بسیاری از واحدهای صنعتی سیمان به‌صورت ثابت به‌عنوان سوخت کمکی در کنار موارد اولیه ورودی به کوره مورد استفاده قرار گرفته است. کشورهایی که این تکنولوژی را به‌صورت کامل در بیشتر صنایع سیمان خود مورد استفاده قرار می‌دهند شمال آلمان، چین، ترکیه، سوئد، سوئیس، کشورهای اسکاندیناوی، بلژیک و اتریش است. در سوخت‌های SRF، مواد قابل بازیافت و غیرقابل احتراق مانند فلزات از پسماند جامد تفکیک‌شده سپس مواد باقی‌مانده تحت فرآیندهای مکانیکی و بیولوژیکی قرار گرفته، خردشده و درنهایت برای افزایش ارزش حرارتی - به‌وسیله خشک‌کننده - خشک می‌شوند. سوختی که از این طریق از مواد زائد جامد شهری ساخته می‌شود می‌تواند به شکل تکه‌تکه یا پودر نرم شده و یا به شکل گلوله یا مکعب‌های

به‌جای سوخت‌های فسیلی رایج، به‌طور فراوان، نسبت انتشار CO₂ در پروسه تولید را، کاهش می‌دهد و همچنین، نشان داده‌شده است که استفاده از سوخت‌های جایگزین، عمر مقاوم و همچنین فشار قطره در برج پیش‌گرمایش را کاهش می‌دهد (Käänte et al., ۲۰۰۴). انواع مختلف سوخت‌های جایگزین در کارخانه سیمان، مورد استفاده قرار می‌گیرند که تجهیزات مناسب برای بهره‌برداری نصب می‌شود. همچنین استفاده از سوخت‌های جایگزین در کارخانه سیمان، باعث کاهش انتشار در لندفیل‌ها می‌شود؛ بنابراین تخمین زده‌شده است که بهره‌برداری از این نوع سوخت به میزان ۱٪ هر سال در سطح جهان افزایش خواهد یافت (Kääntee et al., ۲۰۰۴). جدول ۲ سوخت‌های مشتق شده از پسماندهای مختلف را، بر اساس فاز آن‌ها، نشان می‌دهد (جامد، مایع، گاز).

جدول ۲- سوخت‌های مشتق شده از پسماندهای مختلف، بر اساس فاز (Karstensen, ۲۰۰۷)

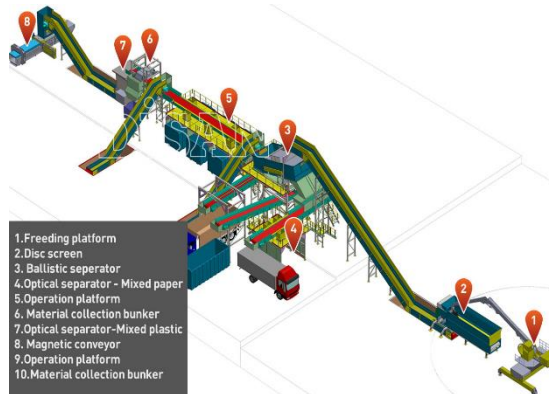
سوخت پسماند مایع	سوخت پسماند جامد	پسماندهای گازی
لجن فاضلاب	پلاستیک‌های صنعتی	گاز محل‌های دفن
آسفالت پودر شده	زائدات پلاستیکی	گاز پیرولیز
پسماندهای رنگ رزی	پسماند غذایی	فلرینگ
کک‌های نفتی	زائدات لاستیک	
پسماند نفتی	پلاستیک RDF	
پسماندهای پتروشیمی	کاغذ و مقوای خردشده	
گل حفاری	سوخت‌های SRF	

جدول ۳- ارزش حرارتی سوخت‌های مختلف استفاده‌شده در صنعت سیمان را نشان می‌دهد (Conesa et al., ۲۰۰۸).

جدول ۳- ارزش حرارتی سوخت‌های مختلف استفاده‌شده در صنعت سیمان

انرژی (Mj/kg)	پسماند
۲۳/۰۳	تایر مستعمل
۱۹/۹۳	برگ و پوست درختان (Husk)
۱۸/۲۱	پلاستیک‌های صنعتی
۱۴/۶۵	پسماند نفتی
۱۴/۲۳	کاغذ و مقوای خردشده
۱۴/۲۳	پسماندهای آلوده به مواد صنعتی و شیمیایی
۱۱/۷۲	پلاستیک‌های RDF
۸/۳۷	لجن فاضلاب

کربن، SO_x و NO_x به علت استفاده کمتر از سوخت‌های فسیلی همچنین موجب کاهش تولید آلاینده‌هایی از قبیل دی‌اکسیدها و فوران‌ها به علت دمای بالای کوره سیمان می‌باشد؛ بنابراین استفاده از سوخت‌های جایگزین برای محیط‌زیست در حد استاندارد قابل قبول است. برای تولید سوخت RDF پسماند شهری جمع‌آوری شده، پسماندهای شهرک‌های صنعتی و سایر پسماندها از مراکز دریافت دورریز به مرکز استفاده مجدد پسماند منتقل شده و پس از تفکیک تحت تأسیسات بازیابی مواد به RDF تبدیل می‌شود، در نهایت پسماند باقی‌مانده به محل‌های دفن انتقال می‌یابند.



شکل ۶- نمونه واحد تولید RDF



شکل ۷- نقش کوره صنعت سیمان در مدیریت پسماند

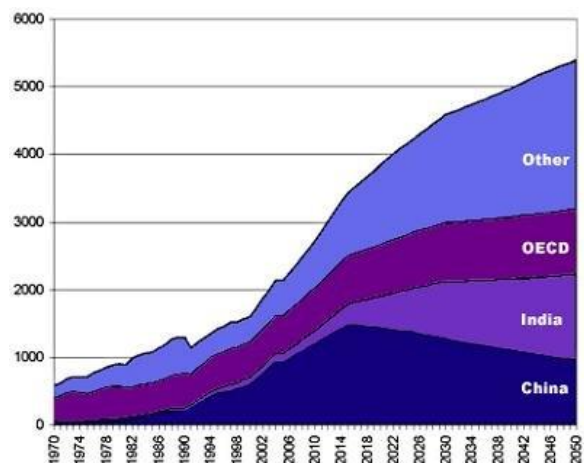
ایران به‌عنوان چهارمین تولیدکننده دنیا، حدود ۲ درصد از سهم جهانی تولید سیمان را به خود اختصاص داده است. در زیر اطلاعات صنعت سیمان به‌صورت کلی ارائه شده است:

- ✓ تعداد کارخانه‌های فعال: ۶۸
- ✓ تعداد کوره‌های فعال: ۹۳
- ✓ ظرفیت اسمی بر اساس تولید کلینکر: ۷۵ / ۷ میلیون تن
- ✓ تولید سیمان در سال ۱۳۹۲: ۷۱ میلیون تن

متراکم شده تولید شود. طبق آنالیز فیزیکی پسماند شهری متعارف کشور ایران، حدود ۵۵ الی ۶۵ درصد پسماندهای جامد شهری می‌تواند به SRF تبدیل شود که ارزش حرارتی حدود ۶۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ BTU/pound خواهد داشت؛ بنابراین، SRF به همراه سوخت‌های فسیلی، منبع مناسبی برای تولید و تأمین انرژی حرارتی در صنعت سیمان است.

بررسی نیاز کارخانه‌های سیمان به سوخت‌های کمکی

سهم انرژی در قیمت تمام‌شده صنعت سیمان، بسته به روش تولید و سن کارخانه، حدود ۳۰٪ الی ۴۰٪ است. فرایند تولید سیمان نیازمند انرژی زیادی است و از این جهت علاقه وافری به یافتن سوخت‌های جایگزین و ارزان در بین تولیدکنندگان این ماده وجود دارد. با توجه به وابستگی کوره سیمان به نوع سوخت و نیز گازهای متصاعد شده از سوخت‌های مختلف که کنترل آن نقش مؤثری در ثبات کوره دارد و همچنین محل شارژ سوخت و نوع فرآیند پخت سیمان میزان جایگزینی SRF در هر یک از کارخانه‌های سیمان متفاوت خواهد بود.



شکل ۵- افزایش نیاز به تولید سیمان و روند افزایشی توسعه آن بر اساس مناطق مختلف دنیا (Tam et al., ۲۰۰۶)

استفاده از سوخت RDF در صنعت سیمان به دلیل شرایط ویژه کوره سیمان مناسب است. دمای بالای کوره همچنین طول و وسعت قابل توجه کوره که سطح تبادل انرژی را بین مشعل و زباله و نیز زباله و کلینکر به حداکثر می‌رساند موجب احتراق کامل سوخت شده و مشکل بیماری‌زا بودن پسماند را نیز حل می‌کند. علاوه بر این درجه حرارت بالا، سرعت بالای جریان گاز در کوره سیمان و ذخیره‌سازی طولانی‌مدت ذرات خاکستر موجب کاهش تشکیل آلاینده‌های زیست‌محیطی است. استفاده از RDF در کوره سیمان به جای زباله‌سوز علاوه بر تولید کمتر دی‌اکسید

پتانسیل ۱۰ الی ۲۰ درصد کاهش مصرف سوخت با استفاده از سوخت‌های کمکی SRF در این صنعت، توسعه واحدهای تولید و تزریق سوخت SRF به صنعت سیمان بسیار لازم و ضروری است. طبق آخرین آمارهای رسمی سال ۲۰۱۶، مصرف انرژی صنایع سیمان در جهان در حدود ۲ درصد کل انرژی مصرفی و همچنین ۵ درصد کل مصرف انرژی بخش صنعت را به خود اختصاص داده است. عمده صنایع سیمان کشور در مجاورت شهرهایی با جمعیت متوسط به بالا قرار گرفته‌اند. این شهرها معمولاً در حدود ۲۰۰ الی ۶۰۰ تن پسماند تولیدی در روز دارند که مدیریت آن‌ها هزینه‌های بسیار زیادی بر شهرداری‌ها گذاشته است. در سال گذشته برای دفع هر کیلوگرم پسماند شهری در حدود ۴۱۰ ریال توسط شهرداری‌ها هزینه شد که با توجه به میزان تولید بسیار زیاد روزانه، مبلغ صرف شده بسیار قابل توجه است. از این رو هرگونه راهکاری که باعث کاهش هزینه‌ها واحد خدمات شهری و حتی درآمدزایی شهرداری شود، لازم و ضروری است و می‌تواند کمک بسیاری به شهرداری باشد. فرایند سوزاندن پسماندهای شهری در کوره صنعت سیمان با توجه به سیستم فیلترینگ بسیار قوی هوای خروجی این صنعت باعث بهبود کلی محیط‌زیست، بهبود آلاینده‌های تولیدی در کوره سیمان و کاهش اثرات مخرب محیط‌زیستی پسماندهای شهری در مقایسه با دفن در لندفیل می‌شود. این موضوع در بسیاری از مطالعات اخیر در دنیا اثبات شده است. هم‌زمان با افزایش جمعیت شهرها و صنعتی شدن، تولید انواع زباله نیز به شکل فزاینده افزایش یافته است. این افزایش پسماند دولتمردان را برانداخته تا دنبال راهکارهای علمی و عملی برای کاهش میزان زباله باشند. در حال حاضر بیش از ۳۵ کشور جهان تکنولوژی تولید انرژی از زباله مورد استفاده قرار گرفته است. به طوری که در حدود ۷۸۰ نیروگاه WTE^۱ سالانه حدود ۱۴۰ میلیون تن زباله به سوخت تبدیل می‌شود. انواع پسماندهای مورد استفاده به عنوان سوخت جایگزین برای صنعت سیمان شامل رنگ‌های روغنی، مایع حلال، صنایع چوب، فرآورده‌های جانبی شیمیایی نظیر داروها و تولیدات شیمیایی، پسماندهای روغنی، تایرهای مستعمل، پسماندهای جامد شهری، پسماند الوار و لجن فاضلاب است. تجزیه گرمایی بعضی از پسماندهای موجود در بسیاری از موقعیت‌ها از نقطه نظر علمی قابله مطالعه نشده است.

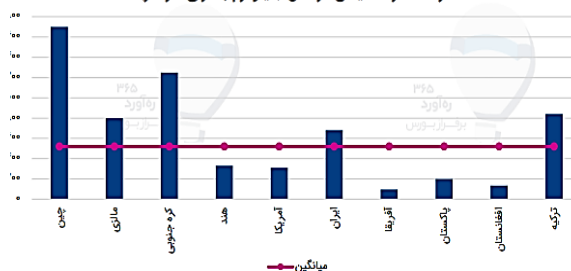
✓ مصرف داخلی سیمان در سال ۱۳۹۲:

۶/ ۵۵ میلیون تن

✓ مصرف سرانه سیمان: ۷۲۷ کیلوگرم

ظرفیت در حال توسعه: حدود ۱۳ میلیون تن

سرانه مصرف سیمان در سال (کیلوگرم به ازای هر نفر)



شکل ۸- سرانه مصرف سیمان در کشورهای مختلف (بررسی)

صنعت سیمان، ره آورد ۳۶۵

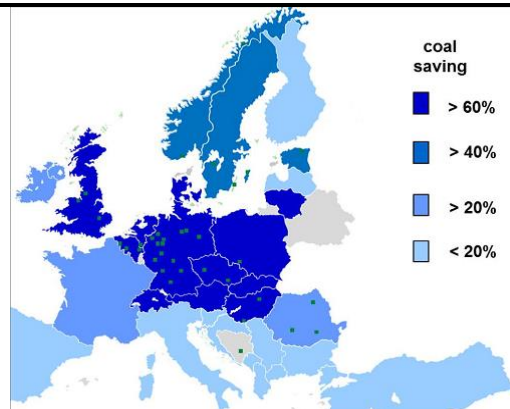
جدول ۴- مقایسه متوسط سهم اقلام عمده بهای تمام شده یک تن سیمان تولیدی (بنیاد صنعت سیمان، ۱۳۸۵)

متوسط جهانی (میلیارد ریال)	متوسط کشور (میلیارد ریال)	
۲۹	۲۷	انرژی
۲۷	۱۰	مواد اولیه
۳۲	۲۳	نیروی کار
سایر (استهلاک، تعمیرات و...)	۱۶	استهلاک
	۲۴	سایر (تعمیرات، قطعات و...)
۴۰-۴۵ دلار	۱۸-۲۰ دلار	متوسط بهای تمام شده تولید

آمار جدول ۴ نشان دهنده میزان اهمیت صنعت سیمان در توسعه صنعت و درآمدزایی و همچنین میزان سرمایه خرج شده در کشور است. از آنجاکه انرژی به عنوان یکی از عمده‌ترین قسمت‌های هزینه صنایع سیمان که در حدود ۳۰ درصد کل هزینه تمام شده محصول را به خود اختصاص می‌دهد، از اهمیت زیادی برخوردار است. کارخانه سیمان یکی از پر مصرف‌ترین صنایع انرژی بر در کشور به‌شمار می‌رود. طبق آمار و اطلاعات این صنعت، به صورت متوسط در کوره‌های متعارف ساعتی ۳۶ مترمکعب سوخت مازوت یا معادل ۴۱ مترمکعب گاز طبیعی سوزانده می‌شود که هزینه تأمین این انرژی بسیار بالا بوده و در نتیجه این صنایع با هرگونه سیستم صرفه‌جویی و کاهش مصرف سوخت بسیار موافق بوده و از آن استقبال می‌کند. با توجه به پیش‌بینی

^۱ Waste to Energy

مانند SRF معادل ۲۰٪ مصرف انرژی و ۲/۸ گیگا تن انتشار CO₂ کاهش یافته است و مصرف انرژی الکتریکی از ۱۱۰ kw/t در سال ۱۹۸۷ به ۱۰۲-۱۰۰ (به ازای هر تن سیمان تولیدی در سال ۲۰۰۵ کاهش یافته است. اخیراً صنعت سیمان آلمان با مدرنیزه کردن کوره‌های خود، میزان انتشار CO₂ ۲/۹٪ کاهش یافته است و امکان مصرف سوخت‌های جایگزین در حدود (۳۸٪-۶۱٪) افزایش یافته است (Supino et al., ۲۰۱۶).



شکل ۹- میزان صرفه‌جویی به وجود آمده در کشورهای اروپایی حاصل از جایگزینی سوخت (Mokrzycki et al., ۲۰۰۳)

جدول ۵- مقایسه ارزش حرارتی سوخت‌های مختلف (هراتی و همکاران، ۱۳۸۶)

نوع سوخت	واحد	ارزش حرارتی	درصد رطوبت	درصد خاکستر
RDF	(kcal/kg)	۳۵۰۰- ۳۰۰۰	۲۵-۱۵	۲۲-۲۰
TDF	(kcal/kg)	۸۵۰۰- ۷۵۰۰	۱۰-۵	۵
MSW	(kcal/kg)	۳۰۰۰- ۲۵۰۰	۴۰-۳۰	۳۵-۲۵
زغال سنگ	(kcal/kg)	۷۵۰۰- ۶۵۰۰	۷-۳	۱۲-۷
گاز طبیعی	(kcal/m ^۳)	۸۶۰۰- ۸۲۰۰	بسیار ناچیز	بسیار ناچیز
مازوت	(kcal/L)	۹۷۹۰	۰/۵	۰/۴
گازوئیل	(kcal/L)	۹۲۳۲	۰/۳	۰/۰۱

همان‌طور که در شکل ۹ مشاهده می‌شود، میزان صرفه‌جویی به‌وجود آمده در کشورهای اروپایی حاصل از جایگزینی سوخت پسماند در سال ۲۰۰۸ توانسته است بین ۲۰ الی ۶۰ درصد در مصرف زغال‌سنگ در صنعت سیمان بکاهد که این مقدار بسیار قابل توجه بوده و توسعه این سوخت کمی را روزبه‌روز با اهمیت‌تر می‌کند. صنعت سیمان اروپا در ۲۰ سال گذشته، روش‌های مختلفی را برای بهبود عملکرد زیست‌محیطی و کاهش انتشار کربن اعمال کرده است: انتشار گاز CO₂ از ۷۱۹ کیلوگرم به ازای هر تن تولید سیمان در سال ۱۹۹۰ به ۶۶۰ کیلوگرم در سال ۲۰۱۰ کاهش یافت و در سال‌های (۱۹۹۵-۲۰۱۰) SO_x ۲۰٪، NO_x ۳۰٪ و انتشار گردوغبار با استفاده از نواری‌های تکنولوژی‌یکال پروسه تولید که با مدرنیزه کردن واحدهای تولید، بهره‌برداری سوخت‌های متعاقب، تعویض مواد خام و کاهش فاکتور کلینکر سیمان، میسر می‌شود، کاهش یافته است. (Boyer and Ponsard, ۲۰۱۳; Supino et al., ۲۰۱۶) در طی دهه اخیر در ایتالیا، استفاده از گاز طبیعی در حدود ۶۹٪ کاهش داشته است و همچنین، سوخت سنگین به میزان ۶۰٪ در مصرف سالیانه صرفه‌جویی داشته است. عمده این صرفه‌جویی‌ها با جایگزینی بیش از ۱۱٪ از انرژی گرمایی ناشی از سوخت‌های جایگزین و ۶/۵٪ سوخت‌های میکس به‌دست آمده است، این صرفه‌جویی باعث جلوگیری از نشر بیش از ۲۴۱ میلیون تن از CO₂ نیز شده است. این میزان صرفه‌جویی انرژی در کشورهای اروپایی مانند هلند ۸۰٪ و آلمان ۶۱٪ و همچنین به‌طور متوسط در اروپا ۳۰٪ صرفه‌جویی سوخت را به‌دنبال داشته است (Supino et al., ۲۰۱۶). و از سال ۲۰۰۲ به بعد سوخت‌های مشتق شده از پسماندهای شهری توانسته‌اند درصد قابل قبولی را به خود اختصاص بدهند. در سال ۲۰۱۳، آلمان بزرگ‌ترین تولیدکننده سیمان در اروپا است. کشور آلمان در دوره زمانی ۲۰۰۸-۱۹۸۷ با استفاده از جایگزینی سوخت‌های کمی

طبق آخرین آمارهای رسمی اتریش، میزان انرژی حرارتی مصرف‌شده در صنعت سیمان در حدود ۳۷۴۹ مگا ژول به ازای هر تن تولید کلینکر در سال ۲۰۱۳ است. مهم‌ترین مصارف انرژی عبارت‌اند از (Sarc et al., ۲۰۱۴):

- لیگنیت و زغال‌سنگ با ارزش حرارتی: ۲۹۴۰۰ MJ/t
- کک نفتی، با ارزش حرارتی: ۳۰۷۶۰ MJ/t
- روغن حرارتی، با ارزش حرارتی: ۴۱۷۰۰ MJ/t

همچنین، میزان استفاده از سوخت‌های کمی SRF در این سال به‌منظور تأمین بخشی از این انرژی شامل موارد زیر است (Sarc et al., ۲۰۱۴):

Co	۹۸۵	۹۴۸	-۴
ترکیبات آلی فرار	۱۲۹	۶۸	-۴۷
دی اکسید ها	۰/۱۲	۰/۰۳	-۷۵
فوران ها	۱/۱۳	۱	-۱۲

جدول ۷- ارزش حرارتی مواد اضافه شده به SRF

ارزش حرارتی تقریب	سوخت جایگزین
جامد	
۴۶۰۰۰-۴۰۰۰۰۰	خرده های پلاستیکی
۴۶۰۰۰	مواد مصنوعی
۲۹۲۰۰	تایرهای فرسوده
۳۰۰۰۰۰	لاستیک های فرسوده
۱۸۰۰۰	ضایعات چوبی
۱۵۰۰۰	کاغذ و مقوا
۱۴۰۰۰	خاک اره و تراشه ها
۱۴۰۰۰	زباله های خانگی
۱۱۵۰۰	تفاله های نیشکر
۱۱۰۰۰	پوست درخت
مایع	
۴۱۸۷۰	ضایعات روغنی
۳۰۰۰۰۰	حلال های کار کرده
۱۸۵۰۰	رنگ و رزین
۲۷۰۰۰	روان کننده های غیر قابل استفاده
۱۰۲۳۰	چرب کننده سیاه
۱۹۰۰۰	ضایعات کارخانه رنگ
گاز	
۲۰۰۰۰-۱۶۰۰۰	بیوگاز

یکی از موفق‌ترین موارد بازکنی محل دفن استفاده پسماندهای آن در تولید SRF در ایالت پنسیلوانیا در آمریکا (سال ۱۹۹۰) اتفاق افتاد. در طی مهر و موم‌ها ۱۹۹۱ الی ۱۹۹۳ حدود ۲۱۹۴۷ مترمکعب پسماند دفن شده و ۶۴۵ تن مواد در هفته برای سوزاندن تهیه شد. در یک نتیجه‌گیری ۵۶ درصد از پسماندها به منظور تولید SRF مصرف شد. ۴۱ درصد خاک توسط سرنند بازیابی شد و تنها ۳ درصد از پسماند غیرقابل استفاده باقی‌مانده. ارزش

تیکه تاثیر با ارزش حرارتی: 28630 MJ/t
 چربی و استخوان حیوان با ارزش حرارتی: 22480 MJ/t
 روغن پسماند با ارزش حرارتی: 34760 MJ/t
 SRF (سوخت اصلی) با ارزش حرارتی 19160 MJ/t (متوسط $18000 - 23000$) به صورت میانگین در اروپا بیش از 9630000 تن در سال سوخت‌های کمکی SRF در صنایع سیمان مصرف می‌شود که این مقدار توانسته جایگزین 37 درصدی سوخت‌های فسیلی در سال 2012 شود. نرخ جایگزینی سوخت‌های کمکی و میکس به جای سوخت‌های فسیلی در اتریش در حدود 72 درصد در سال 2013 بوده است (Ozkan and Banar, 2010).



شکل ۱۰- دلیل جایگزینی سوخت کمکی و صنعت سیمان به جای زباله سوزهای شهری

تنها تجربه سوخت‌های کمکی در ایران مربوط به یک آزمایش در سیمان آبیگ استان قزوین است که تنها از لاستیک‌های مستعمل استفاده شد. در این آزمایش، گازهای خروجی دودکش کارخانه توسط آزمایشگاه سازمان محیط‌زیست کنترل شده که نتایج آن در ادامه ارائه شده است. نتایج نشان دهنده کاهش قابل توجه آلاینده‌های محیط زیستی و آلودگی هوا است. متأسفانه، این موضوع دیگر در ایران پیگیری نشد و تاکنون مسکوت مانده است. نتایج این گزارش تاکنون چاپ نشده است و لذا، اطلاعات دقیق آن در دسترس نیست و تنها اطلاعات کلی و نتیجه‌نهایی طی مصاحبه‌ای از مدیران و کارشناسان کارخانه سیمان آبیگ جمع‌آوری و ارائه شده است.

جدول ۶- میزان تغییر آلاینده‌های محیط زیستی ناشی از استفاده تایرهای مستعمل در کوره سیمان

آلاینده‌ها	سوخت‌های مرسوم (زغال سنگ و کک) (mg/m^3)	سوخت‌های مرسوم با $0/15$ تاثیر فرسوده (mg/m^3)	درصد تغییر
گرد و غبار	۶۰	۶۰	بدون تغییر
NOx	۱۱۸۰	۸۰۰	-۳۲
SO _۲	۵۰۰	۵۰۰	بدون تغییر

به نفع محیط زیست است. در حال حاضر در اکثر مناطق روسیه یک طرح دفع زباله وجود دارد که در آن تا ۹۰٪ زباله ها در محل های دفن زباله در نزدیکی شهرک ها ذخیره می شود. تجزیه مواد مضر در طی احتراق در دمای بالا در کوره های سیمان به اجزای ایمن برای اتمسفر - دی اکسید کربن و بخار آب اتفاق می افتد. باقیمانده خاکستر در کلینکر، خواص مقاومتی بتن را بهبود می بخشد. با حرکت در سیستم احتراق یک کوره، ذرات محصول کلسینه شده مواد مضر و سمی را به هم متصل کرده و خنثی می کنند. مونوکسید کربن و گازهای گوگرد تا ۹۹.۹۶ درصد توسط سیستم فیلتراسیون جذب می شوند. LafargeHolcim از سال ۲۰۱۵ RDF را در کارخانه ای در نزدیکی شهر کالوگا پیاده سازی می کند. کارخانه Krasnoselskstroy materialy بلاروس در فوریه امسال اعلام کرد قصد دارد استفاده از RDF را نیز آغاز کند. در جدول ۸ انواع تکنولوژی های تبدیل پسماند به انرژی آورده شده است.

جدول ۸- برخی تکنولوژی های مهم تبدیل پسماند به انرژی

نوع ورودی	پتانسیل بازیابی انرژی به ازای یک تن پسماند جامد شهری (MSW)	نوع فرآیند	نوع تکنولوژی
بیولوژیکی و چسبند سنتزی خشک	۲ MJ electricity	سوزاندن زباله در یک محیط کنترل شده در حضور اکسیژن	زباله سوز
مخلوط MSW بدون مواد آلی	۲ MJ electricity	فرآیند ترمودینامیکی که چسباند آلی را به یک گاز سنتز مفید در حضور اکسیژن محدود تبدیل میکند	گازی سازی
پسماند آلی بدون فلزات و پلاستیک ها	۰.۰۹-۰.۰۴ MJ electricity	فرآیندی که ترکیبات آلی از طریق میکروپها و بدون	هضم بی هوازی

حرارتی هر کیلوگرم از این پسماند ۳ Btu اندازه گیری شد که برای رسیدن به عدد ۵ Btu در هر کیلوگرم SRF مقرر شد چهار قسمت پسماند تازه با یک قسمت پسماند بازکنی شده مخلوط شود.



شکل ۱۱- بازکنی محل دفن جهت افزودن پسماند قدیمی به SRF

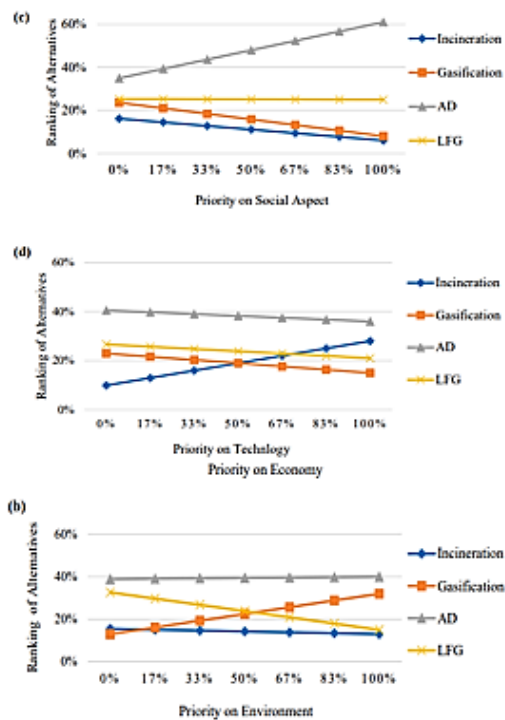
در این پروژه، ۵۶٪ از پسماندها به منظور سوزاندن بازکنی شد و ۴۱٪ خاک توسط سرند استوانه ای بازیافت گردید و ۳٪ باقی مانده غیرقابل سوزاندن و بازیافت بود که مجدداً دفن شد در سال ۱۹۹۶ (پایان طرح) ۲۲۹۳۶۶ تا ۳۰۵۸۲۲ مکعب از این مرکز دفن بازکنی شد. قبل از شروع فعالیت های پروژه، طرح ایمنی انجام پروژه طرح ریزی و در اختیار مسئولان اجرایی قرار گرفت. در طول دوره فعالیت ها تلاش شد تا تجهیزات به لایه های محافظ کف مرکز دفن آسیب وارد نکند. همچنین، وضعیت گازهای موجود در مرکز دفن در محیط نیز توسط یک دستگاه سنجش قابل حمل و یک خودرو به طور دائم کنترل شد تا از بروز حوادثی مانند نشست و انفجار جلوگیری شود (Forster, ۱۹۹۴).

✓ مزایای این پروژه: بازکنی فضای مرکز دفن و تولید انرژی، به علاوه بازیافت خاک و مواد ارزشمند

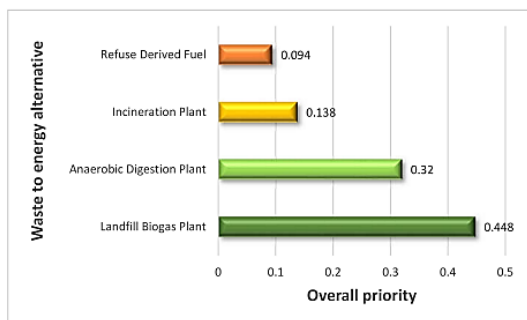
✓ معایب پروژه: افزایش میزان خاکستر موجود در محیط به دلیل وجود خاک در زباله های بازکنی شده، افزایش بوی نامطبوع به دلیل بازکنی ترانسپه ها، افزایش ترافیک در مسیر انتقال مواد به زباله سوز، افزایش استهلاک تجهیزات و زباله سوز به دلیل سایش مواد بازکنی شد حاوی خاک.

استفاده از RDF در کارخانه سیمان

کارخانه سیمان آسیا (پنزا، روسیه) - یک کارخانه سیمان با فرآیند خشک که در سال ۲۰۱۳ راه اندازی شد - قصد دارد از زباله های محل دفن زباله به عنوان RDF برای کوره های سیمان خود در سال ۲۰۲۰ استفاده کند. این پروژه نیمی از مساحت محل های دفن زباله در منطقه را اشغال می کند و



شکل ۱۳- معیارهای انتخاب در دیدگاه‌های مختلف



شکل ۱۴- ارجحیت روش‌های مختلف پسماند به انرژی

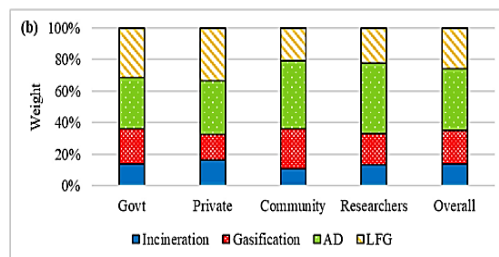
جدول ۹- مقایسه ویژگی‌های RDF تولیدی منابع مختلف (Hemidat et al., ۲۰۱۹)

پارامتر	فنلاند	ایتالیا	انگلستان	امان
ارزش کالری (MJ/Kg)	۱۶-۱۳	۱۵	۱۸/۷	۱۵/۸۲-۱۲/۸۴
درصد رطوبت	۳۵-۲۵	حد اکثر ۲۵	۲۸-۷	۳۴-۲۵
درصد محتوای خاکستر	۱۰-۵	۲۰	۱۲	۱۹-۱۶
درصد کلر	< ۱/۵°	۰/۹	۱/۲-۰/۳	۰/۵۶-۱/۲

مراحل مختلفی در گازیفاسیون RDF وجود دارد، از جمله خشک کردن، پیرولیز، احتراق و گازی سازی. احتراق سوخت در یک محیط زیر استوکیومتری در ناحیه احتراق اتفاق می‌افتد و گرمای آزاد شده در طی احتراق از

		اکسیژن می-شکنند.	
پسماند آلی بدون فلزات و پلاستیک‌ها	۰.۰۰۳ m^3/min (LFG)	بوسیله تجزیه بی‌هوازی جز آلی لندفیل شهری تولید می‌شود	گاز لندفیل (LFG)
انتشار گازهای گلخانه‌ای (kg eqCO ₂ /t of waste)	هزینه مدیریت و اجرا (EUR/ton)	هزینه سرمایه‌گذاری (EUR/ton)	محتوای رطوبت (%)
۰.۲۲	۱۸۰	۸۰-۱۱۵	۲۰-۳۰
۰.۱۱۴	۳۰-۴۰	۳۵-۴۵	کمتر از ۱۵
۰.۲	۱۰-۱۵	۱۲-۱۹	۷۵
۱-۱.۲	۰.۳	۱.۴	۷۵

بر اساس مطالعه ای که در شهر مسکو انجام شده است، انواع ترجیحات مدیریت پسماند در شکل‌های ۱۲، ۱۳ و ۱۴ آورده شده است (Kurbatova and Abu-Qdais, ۲۰۲۰).

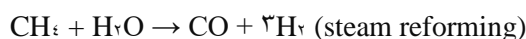
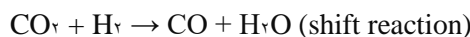
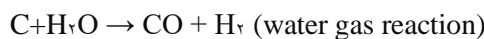


شکل ۱۲- تجمیع ترجیحات از نظر معیارهای فرعی

مقدار رطوبت	مقدار گوگرد	مقدار کلر	خاکستر باقیمانده	ارزش حرارتی	
Wt%	Wt%	Wt%	Wt%	MJ/Kg	
۳۵-۱۰	-	۱-۰/۵	۲۰-۱۵	۱۶-۱۲	پسماند خانگی
۲۰-۱۰	<۰/۱	۰-۲/۱	۷-۵	۲۰-۱۶	پسماند صنعتی
۱۰-۳	-	۱-۰/۲	۱۵-۱۰	۲۱-۱۸	پسماند تجاری
۲۵-۱۵	<۰/۱	<۰/۱	۵-۱	۱۵-۱۴	پسماند های حاصل از تخریب

چالش دیگر پیرامون استفاده از RDF در کوره های سیمان وجود کلرین موجود در آن است. هنگامی که غلظت کلرین موجود در RDF زیاد باشد، باعث می شود تا واکنشی بین کلرین و فاز قلیایی سیلیکاته به وجود آید که منجر به تولید نمک می شود، این نمکها ترک های ریزی را به هنگام هیدراتاسیون سیمان به وجود می آورند که باعث می شود مقاومت فشاری سیمان تولید شده کاهش یابد؛ بنابراین از نقطه نظر مقاومت فشاری سیمان تولید شده و با توجه به نتایج آزمایشگاهی به دست آمده، می توان دریافت که تا نسبت جایگزینی ۱۰ درصد RDF با پتک به عنوان سوخت اصلی، تفاوت قابل توجهی در کیفیت سیمان تولیدی مشاهده نشده است Rafat et al., ۲۰۱۰). پارامترهای مهم دیگر برای شناسایی و توصیف عملکرد کاربرد RDF در تولید سیمان، شامل کارایی بتن تازه، زمان گیرش اولیه و نهایی سیمان می شود. تشکیل مواد هیدراته شده به علت وجود مقدار زیاد سولفات و کلراید در خاکستر RDF سوزانده شده می تواند منجر به افزایش آب مورد نیاز برای رسیدن به کارایی مشخص شود (Ozkan and Banar, ۲۰۱۰). با توجه به پتانسیل موجود برای استفاده از خاکستر حاصل از سوزاندن RDF (که عمدتاً از اکسید فلزاتی چون Ca, Fe, Si تشکیل شده است. سیکا و همکاران^۲ (۲۰۰۷) مشاهده کردند که اگرچه برای تولید سیمان نیاز به افزودن CaCO₃ و نیز مقادیر کمی از SiO₂ و Fe₂O₃ است، اضافه کردن خاکستر حاصل از سوزاندن RDF تا حدود ۴۴ درصد به مخلوط اولیه تولید کلینکر، می تواند ۲۰ درصد از مصرف CaCO₃ مورد نیاز در

واکنش های گرماگیر خشک کردن، پیرولیز و منطقه احیایی ناشی می شود که در معادلات زیر ذکر شده است.



گاز سنتز حاوی H₂, CO, CO₂, CH₄, C_xH_y می باشد (Sharma et al., ۲۰۲۲).

۶- ارجحیت سوخت SRF به سوخت های RDF

امروزه به دلایل زیادی از قبیل افزایش رشد شهرنشینی و تمایل افراد به مصرف بیشتر، تولید MSW^۱ در شهرها به شدت در حال افزایش است. همین موضوع باعث شده است تا سوخت حاصل از پسماندهای جامد شهری، به یک سوخت جایگزین پرکاربرد برای استفاده در صنعت سیمان تبدیل شود. با این وجود بیشتر کارخانه های تولید سیمان به علت ماهیت ناهمگن RDF و نیز به علت حضور برخی از مواد که پتانسیل کاهش کیفیت سیمان و افزایش آلودگی های زیست محیطی را دارند؛ از سوزاندن مستقیم این ماده در کوره ها اجتناب می کنند. میله های سوختی تولید شده از MSW دارای خواص فیزیکی و شیمیایی متفاوتی هستند که به منبع تولیدشان به خصوص با توجه به مقدار خاکستر، کلرین، سولفور و رطوبت موجود در آن ها بستگی دارد. خواص فیزیکی و شیمیایی منحصر به فرد هر کدام از میله های سوختی تولید شده از MSW می تواند اثرات متفاوتی را در کوره احتراق و متعاقب آن در کیفیت سیمان تولید شده به وجود آورد؛ بنابراین یکی از راهکارهای جایگزین برای کاربرد مستقیم RDF و تولید سوختی همگن، استفاده از روش تبدیل به گاز کردن و SRF است، که می توانیم ترکیب یکنواخت تری از سوخت را داشته باشیم.

^۲ Saikia et al

^۱ Municipal Solid Waste

توسعه سوخت‌های SRF توجیه‌پذیر خواهد بود. با توجه به موارد گفته‌شده، می‌توان نتیجه گرفت که تصمیم بین‌المللی گرفته‌شده درباره جایگزینی سوخت‌های کمکی SRF با RDF، تصمیم درست و منطقی بوده است. به‌طور خلاصه، مزیت‌های اصلی استفاده از سوخت‌های کمکی SRF در صنعت سیمان شامل موارد زیر خواهد بود:

۱. صرفه‌جویی در سوخت کوره‌هایی صنعت سیمان (خصوصاً مازوت)
 ۲. افزایش توان صادرات (کاهش مصرف داخلی)
 ۳. کاهش هزینه‌های انتقال و سوخت‌رسانی به صنایع سیمان
 ۴. کاهش وابستگی صنعت سیمان به سوخت مایع
 ۵. کاهش قیمت تمام‌شده سیمان
 ۶. تأمین قسمت اندکی از مواد اولیه سیمان و کاهش انرژی مصرفی در قسمت تهیه مواد
 ۷. کاهش هزینه‌های مدیریت پسماند شهرداری‌ها
 ۸. کاهش آلودگی‌های تولیدشده توسط واحد خدمت شهری شهرداری‌ها،
 ۹. کاهش آلودگی صنعت سیمان
 ۱۰. کاهش دی‌اکسید کربن (CDM)
 ۱۱. امکان دفع پسماندهای ویژه و صنعتی
 ۱۲. بهبود کیفیت سیمان
 ۱۳. اشتغال‌زایی
 ۱۴. توسعه اقتصاد مقاومتی
 ۱۵. توسعه اکولوژی صنعتی
 ۱۶. توسعه پایدار
- ۷- استانداردهای کیفیت سوخت مشتق از پسماند

بعضی از مهم‌ترین خصوصیات را که باید مورد ارزیابی قرار گیرد (شامل ماهیت فیزیکی و شیمیایی سوخت مشتق از پسماند می‌باشد؛ تا نشان داده شود که محصول تولیدی دارای مشخصات مناسب و سودمندی برای هدف ما است و باعث ایجاد آسیب زیست‌محیطی نمی‌شود در جدول ۱۱ بیان شده است Environment Protection Authority, ۲۰۱۱).

تولید سیمان را کاهش ده از جهات بسیاری سوخت‌های RDF و SRF شبیه به یکدیگرند. مهم‌ترین شباهت آن‌ها این است پایه اصلی مواد اولیه هر دو پسماندهای شهری است. تفاوت اصلی این دو سوخت کمکی در نحوه تولید، هزینه تولید، انعطاف‌پذیری مصرف و همچنین بازار مصرف آن‌ها است. سوخت‌های RDF با فرض عرضه در بازار همگانی تولید می‌شوند و در نتیجه فرایند تولید آن‌ها برای صنعت خاصی طراحی نمی‌شود و در عمده موارد هزینه تولید نهایی RDF از SRF بیشتر می‌شود و در برخی موارد توجیه‌پذیری طرح را زیر سؤال می‌برد. همچنین از مشکلات مهم سوخت‌های RDF، ارزش حرارتی پایین‌تر از سوخت‌های کمکی SRF است. سطح پایین سوخت‌های RDF به‌دست‌آمده از پسماندهای شهری ایران توسط هراتی و همکاران (۱۳۸۶) مورد مطالعه و بررسی شده است که سوخت‌های SRF توانایی افزایش ارزش حرارتی تا بیش از ۲ برابر سوخت‌های RDF را دارند. از مزیت‌های مهم دیگر SRF نسبت به RDF، انعطاف‌پذیری بسیار بالا در تولید و تهیه مواد اولیه جهت تولید سوخت کمکی است. در سوخت‌های SRF می‌توان تا بیش از ۸ الی ۱۰ نوع پسماند شهری، صنعتی، کشاورزی، نفتی و غیره را جهت تولید سوخت‌های ترکیبی کمکی استفاده کرد. این موضوع علاوه بر افزایش ارزش حرارتی، توانایی بهبود کیفیت سیمان و همچنین امحای پسماندهای ویژه و خطرناک و در نتیجه بهبود وضعیت محیط‌زیست منطقه را به دنبال دارد. در جامع بین‌المللی طی سال‌های اخیر سوخت SRF جایگزین سوخت RDF شده است. عمده صنایع سیمان فعال در اروپا و آسیا سیستم‌های تولید و تزریق سوخت RDF خود را با توجه به پسماندهای منطقه تغییر داده و به سوخت‌های بهینه‌شده SRF تبدیل کرده‌اند. طبق تجارب بین‌المللی گزارش شده، یکی از دلایل محبوبیت بیشتر SRF نسبت به RDF، کیفیت پایدارتر و ثابت‌تر و همچنین استانداردهای مناسب‌تر (مانند استاندارد بین‌المللی CEN/TC ۳۴۳) سوخت‌های SRF نسبت به RDF است Cuperus, (۲۰۱۵). از دیدگاه پروسه تولید سوخت‌های SRF نسبت به RDF، زمان و هزینه کمتری می‌برد و در نهایت کیفیت مناسب‌تری هم برای استفاده در کوره‌های دوار سیمان نتیجه خواهد داد. در مجموع می‌توان گفت که توسعه سوخت‌های کمکی SRF با توجه به مزایای اقتصادی، محیط‌زیستی و همچنین صرفه‌جویی در مصرف سوخت‌های فسیلی و بهینه‌سازی مصرف سوخت می‌تواند از اولویت‌های توجه وزارت نفت و سایر ارگان‌های مرتبط باشد. دست‌آوردهای این طرح در مقیاس کلان ملی بسیار قابل‌ملاحظه بوده و با توجه به میزان سرمایه‌گذاری موردنیاز

بالقوه و مقامات دولتی مربوطه مورد بررسی قرار می‌گیرد. به دلیل تفاوت دیدگاه این سه گروه، کیفیت سوخت مشتق از پسماند توصیه شده از یک گروه به گروه دیگر متفاوت است. اگرچه هنوز استاندارد کیفی برای این محصول در آسیا وجود ندارد اما ما می‌توانیم استانداردهای اروپایی را به عنوان خط‌مشی برای خود قرار دهیم. جدول ۱۲ استانداردهای سوخت مشتق از پسماند مصرفی در صنایع سیمان چهار کشور اروپایی را نشان می‌دهد.

جدول ۱۲- استاندارد سوخت مشتق از پسماند در چهار کشور اروپایی (Hasaneigii et al., ۲۰۱۲)

پارامتر	واحد	MSW	پلاس تیک، کاغذ، منسوجات، چوب، پسماند	RD F	RD F	RD F	Spec ialbranse	Lat trarse
	%	-	۱/۵	۰/۵	۰/۵	۱/۵	A	۱/۰
Sb	Mg/kg	۵	۱۲۰	-	-	-	-	-
As	Mg/kg	۱۵	۱۳	-	-	-	-	-
Be	Mg/kg	۵	۲	-	-	-	-	-
Cd	Mg/kg	۲	۹	۴/۰	۴/۰	۵/۰	۱۰	۵
Cr	Mg/kg	۱۰	۲۵۰	-	-	-	۳۰۰	۳۰
Cu	Mg/kg	۱۰	۷۰۰	-	-	-	-	-
Pb	Mg/kg	۲۰	۴۰۰	-	-	-	۳۵۰	۱۰
Hg	Mg/kg	۰/۵	۰/۵	۰/۲	۰/۲	۰/۵	-	۵
Ni	Mg/kg	۱۰	۱۶۰	-	-	-	-	۱۰
Tl	Mg/kg	۳	۲	-	-	-	-	-
Sn	Mg/kg	۱۰	۲	-	-	-	-	-
V	Mg/kg	۱۰	۲۵	-	-	-	-	۵۰
Zn	Mg/kg	۴۰	-	-	-	-	۲۰۰	-

مشخصه	جزئیات
پسماند و دیگر ترکیبات سوخت مشتق از پسماند	نوع پسماندها و سهم آن‌ها در سوخت مشتق از پسماند باید رسیدگی شود. پسماندها دارای ارزش حرارتی و یازده‌ای احتراق مختلفی هستند و قابلیتشان به منظور استفاده به عنوان سوخت مناسب متغیر است. سوختن بعضی از مواد می‌تواند با آزاد سازی مواد شیمیایی نامناسبی همراه باشد که باید از آن‌ها اجتناب کرد (همچون PVC ها). همچنین استفاده از بعضی پسماندها ممنوع می‌باشد.
ارزش گرمایی و یازده‌ای احتراق	سوخت مشتق از پسماند به منظور سوخت‌مندی، دوام و موثر بودن به عنوان مکمل یا جایگزین سوخت، باید دارای ارزش حرارتی بالایی باشد و با مشخصاتی تولید گردد که احتراقی کارآمد و موثر داشته باشد.
مقدار آب	رطوبت موجود در سوخت مشتق از پسماند با گرفتن انرژی به منظور تولید بخار می‌تواند در مراحل اولیه احتراق باعث پایین آمدن یازده احتراق گردد. علاوه بر این، رطوبت بالاتر بدین معنا است که مواد در دمای پایین‌تر می‌سوزند و در نتیجه احتمال تشکیل دیوکسین و فوران افزایش می‌یابد.
مقدار گوگرد و کلر	محتوای کلر، گوگرد و تولید گازهای گلخانه‌ای ناشی از احتراق سوخت مشتق از پسماند باید مورد بررسی قرار گیرد. برای مثال کلر می‌تواند در شکل دهی دیوکسین شرکت داشته باشد. باید در دسترس‌ترین فناوری قابل حصول به شیوه اقتصادی برای اطمینان از جذب موثر گاز کلر و دیگر آلوده‌کننده‌ها بکار گرفت شود.
انتشار فلزات سنگین و مواد زائد باقی مانده	احتراق سوخت مشتق از پسماند باید در معرض ارزیابی خطر به منظور اندازه‌گیری گازها و ذرات منتشره به اتمسفر قرار گیرد. در احتراق سوخت‌های مشتق از پسماند باید تولید گازهای گلخانه‌ای در مقایسه با سوخت‌های فسیلی و یا دیگر سوخت‌های تجاری استاندارد، برابر و یا کمتر باشد. همچنین ترکیب، مقصد و خطرات بالقوه از خاکستر باقی مانده نیز باید مورد ارزیابی قرار گیرد. زیرا خاکستر موجود می‌تواند غنی از هرگونه فلز سنگین باشد.
خواص فیزیکی	به منظور احتراق موثر، سوخت مشتق از پسماند باید دارای خواص فیزیکی همچون توزیع یکنواخت اندازه ذرات باشد.

تضمین کیفیت در تولید سوخت مشتق از پسماند نیازمند این است که محصول تولیدی ارزش گرمایی بالا و غلظت پایینی از مواد شیمیایی سمی، مخصوصاً فلزات سنگین و کلر داشته باشد. جنبه‌های کیفی همچنین بر روی موفقیت و شکست اقتصادی سوخت مشتق از پسماند تأثیر دارد و توسط سه گروه ذینفع تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان

را از کشورهای دیگر تامین می‌کنند، استفاده از انرژی‌های پاک و یا بازیافت انرژی از مواد زائد به‌عنوان سوخت جایگزین، بدلیل ارزان، قابل دسترس بودن و تبدیل سریع به انرژی، مورد توجه قرار گرفته است. در حال حاضر تولید و انباشت انواع زباله‌های خانگی و صنعتی، ابعاد تازه‌ای به خود گرفته و بصورت یک معضل مهم مطرح شده و هزینه بالای دفع زباله‌ها، مسئولان امر را واداشته تا به فکر بازیافت و استفاده مجدد از آن‌ها در زمینه‌های مختلف باشند. در این راستا پس از تحقیقات و بررسی‌های بسیار، دو ایده اساسی مطرح شده که یکی استفاده از زباله‌ها بصورت سوخت برای تولید انرژی حرارتی در صنایع و دیگری استفاده از آن‌ها به‌عنوان مواد مکمل برای بهبود بخشیدن به خواص محصول تولید شده با کاهش قیمت آن، مانند تهیه بتن‌های ترکیبی، می‌باشد. در راستای استفاده از زباله به‌عنوان سوخت، صنعت سیمان، دارای پتانسیلی قوی در استفاده مجدد از آن‌ها می‌باشد. از آنجایی که در این بخش به مقادیر زیادی انرژی حرارتی نیاز می‌باشد، استفاده از این ضایعات به‌عنوان سوخت بسیار مفید و کارا خواهد بود. درصد زیادی از زباله‌ها را اجزای قابل احتراق تشکیل می‌دهند که می‌توان از آن‌ها برای تولید انرژی گرمایی استفاده کرد. در عین حال درصد بالایی از اجزای قابل احتراق در زباله‌های جامد شهری MSW، تجزیه‌پذیر بوده و می‌توانند به سوخت‌های گازی تبدیل گردند و از این سوخت‌ها برای تولید انرژی گرمایی استفاده نمود. به طور کلی جداسازی اجزای قابل احتراق از MSW را RDF گویند که تبدیل آن‌ها به انرژی، با استفاده از روش‌های پیش فراورشی (Front - end) و یا روش‌های تبدیلی (Back - end) انجام می‌شود. در اصل RDF یک روش بازیافت انرژی است.

در هنگام استفاده از پسماند به‌عنوان سوخت جایگزین در صنعت سیمان باید به ۲ نکته مهم توجه نمود؛ شرایط سوختن (دمای بالا به همراه زمان ماند طولانی و فضای اکسیداسیون) و دیگری محیط قلیایی طبیعی مواد خام است. این شرایط مخصوصاً برای اطمینان از سطح بالای درهم شکستن مواد آلوده‌ای همچون دیوکسین‌ها و فوران‌ها مطلوب است. درواقع، گزارش SINTEF بیان می‌کند با داشتن موادی با دمای تقریبی ۱۴۵۰ درجه سانتی‌گراد و دمای گاز کوره‌ای بالاتر از ۲۰۰۰ درجه سانتی‌گراد، زمان ماندی در حدود ۸ ثانیه و به بالا، پیرولیز کامل یا درهم شکستن پسماندهای ارگانیک تضمین می‌شود. کوره‌های دوار سیمان شرایط مناسبی برای سوزاندن سوخت‌های پسماند به دلایل متعدد ایجاد می‌نمایند که عبارت‌اند از: زمان کافی (همان‌طوری که در شکل نشان می‌دهد زمان‌های اقامت گاز و مواد بیشتر از ۴ ثانیه است)، دمای بالا (همان‌طور که در شکل نشان می‌دهد دمای گاز و مواد بالاتر از ۱۴۵۰ درجه سانتی‌گراد است)، درجه اختلاط و اغتشاش بالا، ظرفیت حرارتی بالا، (به‌طوری که دما نمی‌تواند به‌سرعت تغییر کرده در نتیجه از تخریب کامل پسماند اطمینان ایجاد می‌کند)، اتمسفر اکسیدکننده، محصولات فلزی و غیرفلزی حاصل از سوزاندن به‌طور کامل جذب می‌شوند، پسماند را داغ‌تر از سوزاننده‌های تجاری پسماند خطرناک می‌سوزانند ۳۰ (درصد دمای بالاتر) و هیچ منبع اضافی موردنیاز نیست، تمام نیازمندی‌های قوانین زیست‌محیطی اتحادیه اروپا را مربوط به سوزاندن پسماندهای خطرناک برآورده می‌کند و محیط قلیایی کوره پسماند شرایط سوزاندن پسماندهای اسیدی را فراهم می‌کند (Mokrzycki and Uliasz-Bocheńczyk, ۲۰۰۳).

۸- نتیجه‌گیری

امروزه کمبود انرژی یک مسئله بسیار مهم در جهان بوده و با توجه به اینکه بسیاری از کشورها، سوخت مورد نیاز خود

منابع

- ابطحی محصل، م. رفیعی، ز. جرقی، س. ۱۳۹۲. بررسی تولید سوخت حاصل از زباله RDF. نهمین همایش ملی بهداشت محیط.
- صنعت سیمان ایران. هفتمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست، ۱۵-۱۹ آذر، دانشکده محیط‌زیست دانشگاه تهران، ۲۰۰-۲۱۳
- کفاش بازاری؛ ع.ا. چالش عدم مصرف RDF در صنعت سیمان ایران. توسعه سبز، ۵۵-۶۴.

- ایران. سومین همایش ملی مدیریت پسماند، تهران، سازمان شهرداریها و دهرداریهای کشور، سازمان حفاظت محیط زیست، ۱-۲ اردیبهشت، دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی ۳۰۳-۳۱۲.
- Alam, S. Rahman, K.S. Rokonuzzaman, M. Salam, P.A. Sazal Miah, M. Das, N. Chowdhury, S. Channumsin, S. Sreesawet, S. Channumsin, M. ۲۰۲۲.
- Bosoaga, A. Masek, O. Oakey, J.E. ۲۰۰۹. CO₂ Capture Technologies for Cement Industry. Energy Procedia, ۱: ۱۴۰-۱۳۳.
- Boyer, M., & Ponssard, J. P. ۲۰۱۳. Economic analysis of the European cement industry. CIRANO-Scientific Publication (۲۰۱۳s-۴۷).
- C. Tam, M. Taylor and D. Gielen, "Energy Efficiency and CO₂ Emissions from the Global Cement Industry," ۲۰۰۶, IEA-WBCSD workshop.
- Conesa, J. A., Gálvez, A., Mateos, F., Martín-Gullón, I., & Font, R. ۲۰۰۸. Organic and inorganic pollutants from cement kiln stack feeding alternative fuels. Journal of Hazardous Materials, ۱۵۸(۲), ۵۸۵-۵۹۲.
- Cuperus, G. (۲۰۱۵). The difference between RDF and SRF. Retrieved from <http://resource.co/article/difference-between-rdf-and-srf-۱۰۱۵۶>.
- EIA Coal. Available online: https://www.eia.gov/coal/production/quarterly/co2_article/co2.html (accessed on ۳ July ۲۰۲۲).
- Forster, G. ۱۹۹۴. Assessment of Landfill Mining and the effects of Age on Combustion of recovered Municipal Solid Waste. Paper presented at the Landfill Reclamation Conference, Lancaster, PA.
- Gregg, J. S., Andres, R. J. and Marland, G. ۲۰۰۸. China: Emissions pattern of the world leader in CO₂ emissions from fossil fuel consumption and cement production. Geophysical Research Letters, ۳۵(۸): ۵-۱۰, L۰۸۸۰۶, doi: ۱۰.۱۰۲۹/۲۰۰۷GL۰۳۲۸۸۷.
- Habert, G., Billard, C., Rossi, P., Chen, C. and Roussel, N. (۲۰۱۰). Cement production technology improvement compared to factor ۴ objectives. Cement and Concrete Research, ۴۰(۵): ۸۲۰-۸۲۶.
- Hasaneigi, A. Hongyou, L. Price, L. Williams, CH. ۲۰۱۲ International Best Practices for Pre-Processing and Co-Processing Municipal Solid Waste and Sewage Sludge in the Cement Industry, Berkeley National Laboratory, ۲۱۳-۲۲۵.
- Hemidat, S.; Saidan, M.; Al-Zu'bi, S.; Irshidat, M.; Nassour, A.; Nelles, M. Potential Utilization of RDF as an Alternative Fuel to be Used in Cement Industry in Jordan. Sustainability ۲۰۱۹, ۱۱, ۵۸۱۹. <https://doi.org/۱۰.۳۳۹۰/su۱۱۲۰۵۸۱۹>.
- <https://www.marketwatch.com/press-release/global-refuse-derived-fuel-rdf-market-size-growth-rate-analysis-۲۰۲۳-by-market-overview-segments-regions-market-share-and-forecast-to-۲۰۲۷-۲۰۲۳-۰۱-۲۷>.
- Kääntee, U., Zevenhoven, R., Backman, R. and Hupa, M. ۲۰۰۴. Cement manufacturing using alternative fuels and the advantages of process modelling. Fuel Processing Technology, ۸۵(۴): ۲۹۳-۳۰۱.
- Karstensen, K. H. ۲۰۰۷. A Literature Review on Co-processing of Alternative Fuels and Raw Materials and Hazardous Wastes in Cement Kilns. Department for Environmental Affairs and Tourism, Republic of South Africa. Descargable en <http://www.Environment.Gov.za/hotissues/۲۰۰۸/cementproduction/cement.html> [Consultado el ۲ de enero de ۲۰۰۹].
- Kurbatova, A.; Abu-Qdais, H.A. ۲۰۲۰. Using Multi-Criteria Decision Analysis to Select Waste to Energy Technology for a Mega City: The Case of Moscow. Sustainability, ۱۲, ۹۸۲۸.
- Marland, G., Boden, T., Andres, R., Brenkert, A., & Johnston, C. ۲۰۰۴. Global, regional, and national fossil fuel CO₂ emissions. Trends: A compendium of data on global change. Carbon Dioxide Information Analysis Center, Oak Ridge National Laboratory, U.S. Department of Energy, Oak Ridge, Tenn., U.S.A.

- Mokrzycki, E. and Uliasz-Bocheńczyk, A. ۲۰۰۳. Alternative fuels for the cement industry. *Applied Energy*, ۷۴(۱), ۹۵-۱۰۰.
- Mokrzycki, E., Uliasz-Bocheńczyk, A., & Sarna, M. ۲۰۰۳. Use of alternative fuels in the Polish cement industry. *Applied Energy*, ۷۴(۱), ۱۰۱-۱۱۱.
- Municipal Solid Waste Management—Towards Achieving Sustainable Development Goals. *Sustainability*, ۱۴(۱۹), ۱۱۹۱۳; <https://doi.org/10.3390/su141911913>.
- Ozkan, A. and Banar, M. ۲۰۱۰. Refuse derived fuel (RDF) utilization in cement industry by using Analytic Network Process (ANP). *Chem Eng Trans*, ۲۱: ۷۶۹-۷۷۴.
- Rafat, F., Golein, B., Neamatollahi, S., Hayatbakhsh, E., Fifayi, R. and Hallagsany, M. ۲۰۱۰. Quantitative and qualitative evaluation of imported Clementine mandarins on common rootstocks in west of Mazandaran province.
- Reza, B., Soltani, A., Rupaathna, R., Sadiq, R., & Hewage, K. (۲۰۱۳). Environmental and Economic Aspects of Production and Utilization of RDF as Alternative Fuel in Cement Plants: A Case Study of Metro Vancouver Waste Management. *Resources, Conservation and Recycling*, ۸۱, ۱۰۵-۱۱۴.
<https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2013.10.009>.
- Sarc, R., Lorber, K., Pomberger, R., Rogetzer, M., & Sipple, E. ۲۰۱۴. Design, quality, and quality assurance of solid recovered fuels for the substitution of fossil feedstock in the cement industry. *Waste Management & Research*, ۳۲(۷): ۵۶۵-۵۸۵.
- Sarquah, K.; Narra, S.; Beck, G.; Bassey, U.; Antwi, E.; Hartmann, M.; Derkyi, N.S.A.; Awafo, E.A.; Nelles, M. Characterization of Municipal Solid Waste and Assessment of Its Potential for Refuse-Derived Fuel (RDF) Valorization. *Energies* ۲۰۲۳, ۱۶, ۲۰۰.
<https://doi.org/10.3390/en1610200>.
- Sharma, P. Sheth, P. Mohapatra, B.N. ۲۰۲۲. Recent Progress in Refuse Derived Fuel (RDF) Co-processing in Cement Production: Direct Firing in Kiln/Calciner vs Process Integration of RDF Gasification. *Waste and Biomass Valorization*, ۱۳: ۴۳۴۷-۴۳۷۴.
- Shehata, N. Obaideen, K. Sayed, E.T. Abdelkareem, M.A. Mahmoud, M.S. El-Salamony, A.R. Mahmoud, H.M. Olabi, A.G. ۲۰۲۲. Role of refuse-derived fuel in circular economy and sustainable development goals. *Process Safety and Environmental Protection*, ۱۶۳: ۵۵۸-۵۷۳.
- Sivapullaiah, P. Biag, M.A.A. ۲۰۱۱. Gypsum treated fly ash as a liner for waste disposal facilities. *Waste Management*, ۳۱(۲): ۳۵۹-۶۹.
- Supino, S., Malandrino, O., Testa, M. and Sica, D. ۲۰۱۶. Sustainability in the EU cement industry: the Italian and German experiences. *Journal of Cleaner Production*, ۱۱۲: ۴۳۰-۴۴۲.
- Supino, S., Malandrino, O., Testa, M. and Sica, D. ۲۰۱۶. Sustainability in the EU cement industry: the Italian and German experiences. *Journal of Cleaner Production*, ۱۱۲: ۴۳۰-۴۴۲.
- Tchobanoglous, G. and Kreith, F. (۲۰۰۲) *Handbook of Solid Waste Management*. ۲nd Edition, McGraw Hill Handbooks. New York.
- Wojtacha-Rychter, K.; Smoliński, A. ۲۰۲۲. Multi-Case Study on Environmental and Economic Benefits through Co-Burning Refuse-Derived Fuels and Sewage Sludge in Cement Industry. *Materials*, ۱۵, ۴۱۷۶. <https://doi.org/10.3390/ma15124176>.

RDF a response to sustainable cement along with its economical chain

Haniyeh Abbaslou^{۱*}; Bahador Abolpour^۲; Mehrdad Teklozadeh^۳

۱*- Civil-Environmental Department, Sirjan University of Technology

۲- Chemical Engineering Department, Sirjan University of Technology

۳- BSc. Student, Chemical Engineering Department, Sirjan University of Technology

Corresponding author's email: abbaslou@gmail.com

Abstract

In the near future and with the cost of energy becoming more expensive, more plants tend to use waste for energy production. The cost of landfilling is increasing and it is increasing the cost of recycling. On the other hand, alternative fuels are necessary for the production of efficient cement from an economic point of view. Wastes, packaging, and other materials can replace expensive fossil fuels such as coal and oil. But first, they should be converted into high-quality fuel (RDF: Refuse Derived Fuel) and stored safely in factories. This is a duty cement production companies set for themselves by being a member of the Cement Sustainability Initiative (CSI) and the World Business Council for Sustainable Development (WBCSD). The goal has been to replace expensive fossil energy sources such as coal, gas, and oil in production and reduce CO₂ emissions. This study provides valuable insights into RDF production as a sustainable component of an integrated MSW management system, especially for developing countries, in order to achieve ۱۷ SDGs (۱۷ Sustainable Development Goals) and a circular economy. Suitable RDF has higher moisture, ash, chlorine, sulfur, and nitrogen content than LHV municipal solid waste.

Introduction

A part of flammable urban solid waste, including a mixture of paper, cardboard, plastic, fabric, leather, and wood that does not have a foul smell and can be used to produce a product with a high calorific value, is called RDF. In fact, RDF is produced from domestic and commercial waste or waste, which includes biodegradable materials as well as plastic, from which non-combustible materials such as glass and metals are removed and the remaining materials are crushed. They become The main application of RDF is to use as the main or supplementary fuel in boilers and furnaces (Sharma et al., ۲۰۲۲; Shehata et al., ۲۰۲۲). Some alternative fuels include ۱- Solid Recovered Fuel (SRF) from household waste, ۲- Meat and Bone Meal (MBM), ۳- Chemfuel made from Industrial solvents, ۴- Shredded tires (TDF: Tire-derived Fuel), ۵- Biofuels or biomass (Kofash Bazari, ۲۰۱۹).

One of the ways that reduce the human need for fossil fuels is the use of other energies such as clean energies as well as energies from waste recycling. The use of these methods not only provides the required energy but also supports the environment. Refuse-derived fuel (RDF) is also a new method of energy production. This type of fuel is cheap and available, and it turns into the needed energy faster. Using RDF as a sustainable fuel in industries is economically more affordable and also RDF is an inexhaustible source of energy with minimal pollution. By converting waste into RDF, it is possible to prevent the problems of improper disposal of waste, which lead to the spread of dangerous diseases and creates unpleasant landscapes, and help preserve the environment. Proper use of these solutions in the cement industry can be an effective step towards the concrete production industry and sustainable development.

Methodology

Solid waste management is one of the areas of activity of municipalities with the aim of ensuring the health and safety of society as well as preserving the environment. Solid waste management consists of a set of complementary activities with an environmental approach in order to reduce the amount of waste production, recover value from waste and dispose of waste. The most desirable and logical method of solid waste management is to recover the value of waste by converting it into fuel and energy. Due to the high energy consumption in the cement industry, the cement industry has been the subject of research for many years in order to use raw materials and alternative fuels to help reduce the consumption of natural resources without affecting the quality of cement or increasing environmental impacts. Cement kilns use different sources of energy to produce the high temperatures needed to make clinker. The most famous sources of fuel for the cement industry include coal, fuel oil, coking coal, and natural gas (Bosoaga et al., ۲۰۰۹).

The use of SRF auxiliary fuels as self-ignition in cement industry furnaces began in the ۱۹۷۰s and has been used in many cement industrial units as an auxiliary fuel along with the primary inputs to the furnace. The use of RDF fuel in the cement industry is suitable due to the special conditions of the cement kiln. The high temperature of the furnace, as well as the significant length and width of the furnace, which maximizes the level of energy exchange between the burner and waste, as well as waste and clinker, causes complete combustion of the fuel and also solves the problem of the waste being pathogenic. In addition to this high temperature, the high speed of gas flow in the cement kiln and the long-term storage of ash particles reduce the formation of environmental pollutants. In the international community, SRF fuel has replaced RDF fuel in recent years. Major cement industries operating in Europe and Asia have changed their RDF fuel production and injection systems according to regional wastes and turned them into optimized SRF fuels. Considering the above, it can be concluded that the international decision to replace SRF auxiliary fuels with RDF was a correct and logical decision.

Conclusion

Today, the lack of energy is a very important issue in the world, and considering that many countries supply their fuel from other countries, the use of clean energy or the recycling of energy from waste materials as an alternative fuel, due to its cheapness, availability, and quick conversion into energy, it has been considered. Currently, the production and accumulation of all kinds of household and industrial wastes have taken on new dimensions and have become an important problem, and the high cost of waste disposal has forced the authorities to think about recycling and reuse. be in different fields. In this regard, after much research and investigation, two basic ideas have been proposed, one is to use waste as fuel to produce thermal energy in industries, and the other is to use them as supplementary materials to improve product properties. Produced by reducing its price, it is like preparing mixed concretes. In line with the use of waste as fuel, the cement industry has a strong potential in reusing them. Since large amounts of thermal energy are needed in this sector, using these wastes as fuel will be very useful and efficient. A large percentage of waste consists of combustible components that can be used to generate heat energy. At the same time, a high percentage of combustible components in municipal solid waste MSW are degradable and can be converted into gaseous fuels and these fuels can be used to produce thermal energy. In general, the separation of combustible components from MSW is called RDF, and their conversion to energy is done using pre-processing methods (Front-end) or conversion methods (Back-end). Basically, RDF is an energy recycling method.

Keywords

RDF; Cement; Waste; Fossil fuels, Sustainability